

DE 12 APOSTLER: **DE VAR BARE UTSENDT I ISRAEL!**

JAN LILLEBY

□□□□ Visste du at verken Peter eller de øvrige elleve apostlene noen gang drev med såkalt 'Verdensmisjon'?

Med én gang vil noen protestere: 'Men hva da med Misjonsbefalingen'? Matt. 28, 19-20:□□

«Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet dere døper dem til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn, 20 og lærer dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.»

Her vil jeg be deg, om du virkelig er interessert i emnet, å lese min artikkelserie om 'Misjonsbefalingen' som er i fire deler. Den ligger her på nettsiden.

Men i korthet:□□ Matteus 28 og Misjonsbefalingen er mangelfullt oversatt, og skulle heller sagt:□□ *«Gå derfor ut og gjør jødene fra alle folkeslag til disipler, idet dere døper dem til Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn...»* □□ -□□ □□ og vi merker oss at Jesus aldri sa -□□ *gå ut i hele verden, alle nasjoner på den vide jord...□□* nei, dette er bare feilaktig avledet fra uttrykket 'Alle folkeslag'.□□

Men uttrykket 'Alle folkeslag' var den gang Jesu ord om jødene, og da ser vi at Gud hadde ordnet dette på forhånd: Hvert år skulle det feires Pinsedag, og man samlet seg i Jerusalem for dette. App. 2, 5-11 sier alt:

«Nå bodde det i Jerusalem gudfryktige jødiske□□ menn fra alle folkeslag□□ under himmelen.»

6 Da denne lyden hørtes, samlet det seg en stor folkemengde. Og de ble forvirret fordi de hørte dem tale enhver på sitt eget språk.

7 De ble helt ute av seg av undring og sa: Er ikke alle disse som taler, galileere?

8 Hvordan kan det da gå til at hver av oss hører vårt eget språk, det som vi er født i,

9 vi partere og medere og elamitter, vi som bor i Mesopotamia, Judea og Kappadokia, Pontus og Asia,

10 Frygia og Pamfylia, Egypt og områdene i Libya mot Kyréne, og vi tilreisende fra Roma,

11 både jøder og tilhengere av jødernes tro, kretere og arabere - vi hører dem tale om Guds store gjerninger på våre egne språk!»

Jøder fra stort sett hele det romerske keiserriket var

samlet i Jerusalem på grunn av den årlige festen. Jesus, idet han gav de tolv misjonsbefalingen, hadde akkurat dette i tankene. De skulle gå ut i hele Israels land, fra og med Jerusalem og Judea.

Lukas 24, 46-49:

Og han sa til dem: Så står skrevet, at Messias måtte lide og stå opp fra de døde den tredje dagen,

47 og at i hans navn skal omvendelse og syndenes forlatelse forkynnes **for alle folkeslag, fra Jerusalem av.**

48 Dere er vitner om dette.

49 Og se, jeg sender over dere det som min Far har lovt. Men dere skal bli i byen til dere blir ikledd kraft fra det høye.

Markus 16, 15-16:

«Og han sa til dem: Gå ut i all verden og **forkynn evangeliet for all skapningen!**

16 Den som tror og blir døpt, skal bli frelst; men den som ikke tror, skal bli fordømt.»

(Uttrykket 'All verden' og 'All skapningen' er fra gresk kosmos. Dette kan bety flere ting: Land, nasjon, by, jorden, universet, det skapte. Sammenhengen er avgjørende for å gi rett oversettelse. Jesus sa: Gå ut i hele kosmos, Israel (landet) – og ikke i betydningen hele jorden, hele verden slik vi tenker i vår tid!).

Johannes 21, 15-17:

«Da de hadde holdt måltid, sier Jesus til Simon Peter: Simon, Johannes' sønn, elsker du meg mer enn disse? Peter sier til ham: Ja, Herre, du vet at jeg har deg kjær. Jesus sier til ham: **Fø mine lam!**

16 Igjen sier han til ham, annen gang: Simon, Johannes' sønn, elsker du meg? Han sier til ham: Ja, Herre, du vet at jeg har deg kjær. Han sier til ham: **Vokt mine får!**

17 Han sier tredje gang til ham: Simon, Johannes' sønn, har du meg kjær? Peter ble bedrøvet over at han den tredje gangen sa til ham: Har du meg kjær? Og han sier til ham: Herre, du vet alt, du vet at jeg har deg kjær. Jesus sier til ham: **Fø mine får!**»

Her legger vi merke til at ingen misjonsbefaling finnes! Men – den er skjult i det åpenlyse: Jesus ber Peter om å ta seg av **Jesu lam og får.** Hvem var dette?

Svaret finnes i Matt. 15, 24, der Jesus sier om seg selv:

«Men han svarte og sa: Jeg er ikke utsendt til andre enn de **fortapte får** av Israels hus!».

Apostlene (de tolv) var bare utsendt til Israels hus. Peter bes av Jesus om å følge opp Jesu tjeneste med å tale til

Israels fortapte får. Fø mine lam, vøkt mine får og fø mine får.

Peter ble aldri (og derfor heller ikke de elleve) befalt å gå ut i verdensmisjon. Han skulle ta seg av jødene i deres eget hjemland. □□ Dette stemmer også med Apostelgjerningenes historikk, slik vi straks skal se.

Siden (se Apg. 9) utvalgte Jesus seg Paulus til å reise ut i keiserrikets diaspora for å tale til jødene der, disse som ikke hadde hørt ved å ha vært i Jerusalem på Pinsedag. Det var for det meste disse som bodde i de østlige delene.

Her ser vi samtidig hvorfor Paulus påpekte at han og Peter hadde forskjellig tjeneste:

Gal. 2, 7-8:

«Tvert imot: De så at jeg var blitt betrodd å forkynne evangeliet for de uomskårne, likesom Peter for de omskårne.

8 For han som ga Peter kraft til aposteltjeneste blant de omskårne, han ga også meg kraft til det blant hedningene.»

Peter skulle bare gå innen Israels land, men Paulus og hans medarbeidere skulle ta seg av de i diasporaen. □□ Paulus skulle tale til jøder, hedninge-proselytter og konger, Apg. 9, 15. Peter skulle bare tale til jøder, samt noen få proselytter – de vi ser i Apg. 10 og hendelsen med Peter i Kornelius' hus.

Apg. 10, som var omkring 8-9 år etter Pinsedag i Apg. 2, viser oss at Peter ALDRI hadde hatt samfunn i troen med noen andre enn bare jøder.

Herren måtte overtale Peter ved et syn da han var i □□ bønn hos garveren Simon i Jaffa, □□ Apg. 10, 9-16:

«Dagen etter, mens de var på vei dit og nærmet seg byen, gikk Peter opp på taket for å be. Det var omkring den sjette time.

10 Han ble da sulten og ville ha noe å ete. Mens de nå laget i stand, kom det en henrykkelse over ham.

11 Han ser himmelen åpnet, og noe som kommer dalende ned. Det så ut som en stor linduk som ble senket ned på jorden etter de fire hjørnene.

12 På den var det alle slags firføtte dyr og jordens kryp og himmelens fugler.

13 Og en røst kom til ham: Stå opp, Peter, slakt og et!

14 Men Peter svarte: På ingen måte, Herre! Aldri har jeg spist noe vanhellig eller urent.

15 Og en røst kom igjen til ham, for andre gang: Det som Gud har rensset, skal ikke du kalle urent.

16 Dette hendte tre ganger, og så ble duken straks tatt opp

til himmelen igjen.»

Peter forstod at synet gjaldt ☐☐ hedningene – i bildet av uspiselige dyreslag, slikt som var forbudt i Mose Lov. Han sa rett ut til Herren at han ALDRI hadde spist noe vanhellig eller urent (hedninger var regnet som urene, og hadde ikke engang adgang til tempelområdet!).

Dermed har vi Peters egne sanne ord om sin tjeneste: Han var aldri sendt ut til å tale til og dermed ha samfunn med hedninger. Punktum.

Men han adlød Herren i dette at han skulle gå inn i huset til romeren Kornelius for å tale til dem.

Dette var en engangs-foreteelse og ikke en permanent endring i Peters tjeneste.

Om dette vitner Apg. 11, 19-21 ☐☐ at de fortsatte å tale bare til jøder, samt noen grekere fra Kypros og Kyréne:

«De som var spredt på grunn av den trengselen som oppsto i forbindelse med Stefanus, dro omkring like til Fønikia, Kypros og Antiokia. Men de talte ikke Ordet til andre enn jøder.

20 Men noen av dem, noen menn fra Kypros og Kyréne, kom til Antiokia, hvor de også talte til grekere og forkynnte evangeliet om Herren Jesus.

21 Og Herrens hånd var med dem, og et stort antall kom til troen og omvendte seg til Herren.»

Peters omgang den dagen han var i Kornelius' hus ☐☐ - med hedninger, var så sjokkerende for de øvrige brødrene/apostlene i Jerusalem at de påtalte dette til Peter, som da måtte forklare dette i sin helhet til dem, Apg. 11,☐☐ 1-4:

*«Apostlene og brødrene omkring i Judea fikk nå høre at☐☐ **også hedningene**☐☐ hadde tatt imot Guds ord.☐☐ (Dette var 8-9 år etter Apg. 2)*

2 Da Peter kom opp til Jerusalem, gikk de av omskjærelsen i rette med ham

3 og sa: Du gikk inn til uomskårne menn og spiste sammen med dem.

4 Da begynte Peter å forklare alt for dem i sammenheng,...».

Det finnes ingen tvil, for Peter og de elleve holdt seg innen Israel i tjenesten sin. Hva☐☐ bedrev de -☐☐ eller hvor hadde de vært i de 8-9 årene som hadde løpt fra Apg. 2 og til Apg. 10 – de 8-9 årene, som implisitt også innebærer at det hadde gått 8-9 Pinsedags-feiringer i Jerusalem i historisk tid?☐☐ Jo, svaret står likefrem å lese i Apg. 5, 12-16:

«Det skjedde mange tegn og under blant folket ved apostlenes hender. Med ett sinn pleide de alle å samles i Salomos søylegang. □□□□ Se bildet.

13 Av de andre våget ingen å holde seg nær til dem, men folket hadde mange lovord å si om dem.

14 Stadig flere som trodde på Herren, ble lagt til menigheten, en mengde både av menn og kvinner.

15 Folk bar til og med de syke ut på gatene, og la dem på tepper og bårer, for at iallfall skyggen av Peter kunne falle på dem når han gikk forbi»

16 Også fra byene rundt Jerusalem kom det mengder av folk som førte med seg syke og slike som var plaget av urene ånder. Og alle ble helbredet.»

Scenariet beskrevet i Apg. 5, 12-16 sitert her, er sannsynligvis slike ting som skjedde...ikke hver eneste dag år om annet...men heller ved nettopp den nevnte årlige Pinsedagsfeiringen. Da var det tettpakket av folk 'Jøder fra alle folkeslag' og Peter kunne hele tiden □□ utføre det Jesus hadde bedt dem å gjøre – å forkynne om Jesus og det lovte Guds Kongerike i Israel som skulle komme ved Jesu gjenkomst, så fort landet hadde omvendt seg til Jesus.□□ Apg. 3, 19-21.

Folk stimlet sammen til Jerusalem sies det her. Og der, hele tiden, pleide de tolv apostler å samles i Salomos Buegang. Kan det sies tydeligere? □□ De tolv kunne ikke være 'to-steder-på-én-gang' – de□□ kunne ikke være rundt om i Romerrikets provinser, når det så tydelig er skrevet at de var tilstede i Jerusalem hele tiden!

Men det var særlig én mann som kunne nettopp dette: Apostelen Paulus.

Uten Paulus og hans enorme innsats for å spre det vi nå kjenner som nådeevangeliet ut til oss hedninger, - så hadde nok Peters og de elleves virksomheter forsvunnet ut i historiens tåkeland...og blitt nevnte bare som en liten jødisk sekt, som døde ut med tiden.

Det ble Paulus, og ikke Peter og de elleve, som brakte frelses-evangeliet ut til oss hedninger.

Se mine mange opplysende artikler her på nettsiden om nettopp dette faktum.

Dette frelses-evangelium finner vi bare omtalt i Efeserbrevet og Kolosserbrevet.

Ef. 2, 8-9 er en elegant frase gitt oss av Paulus, og det finnes derav ingen tvil:

«For av nåde er dere frelst, ved tro. Og dette er ikke av

dere selv, det er Guds gave.

⁹ Det er ikke av gjerninger, [] for at ikke noen skal rose seg»

Gracepano.com